

List Pasterski o świętowaniu 40-lecia diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej
Biskupa Diecezjalnego Edwarda Dajczaka

Pozdrawiam Was, Siostry i Bracia,

którzy w Chrystusie, „jesteście ludem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem, który jest szczególną własnością Boga” (1 P 2,9). Lud Boży, do którego wступujemy przez chrzest i w którym jesteście uświęceni, został powołany przez Pana, może istnieć tylko w Nim i przez Niego. Dzisiaj ponownie usłyszeliśmy słowa zapraszające nas do osobistego i bliskiego związku z Chrystusem: „Wytrwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie - jeśli nie trwa w winnym krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie” (J 15,4).

Kościół zatem nie żyje swoją mocą i własnym rytmem, ale kieruje się słowem Boga, objawianym mu przez Ducha Świętego. W przeżywanym obecnie Okresie Wielkanocnym Kościół na nowo odkrywa siebie w przestraszonych uczniach, nie potrafiących uwierzyć, że Jezus żyje, w uciekających do Emaus i po spotkaniu ze Zmartwychwstałym Panem, ponownie odzyskujących nadzieję, radość życia i odwagę. Wspólnota wierzących odkrywa z radością wielkość miłości Boga w spotkaniu Jezusa z Piotrem, który załamany własną słabością i zdradą swojego Mistrza, otrzymuje od Niego dar wielkodusznego przebaczenia. Na takim doświadczeniu, ufnej wierze i świadectwie pierwszych uczniów, budowały swoją wiarę całe pokolenia ludzi Kościoła. Fundamentem ich żywej wiary było zawsze osobiste spotkanie ze Zmartwychwstałym Panem. Centrum tego spotkania niezmiennie jest Eucharystia – to nasz Wieczernik i nasza Galilea, dokąd idą uczniowie wszystkich czasów, by spotkać Chrystusa. Zwycięski Syn Boga, którym karmią się Jego uczniowie i który umywa uczniom nogi, daruje miłość, która jest mocniejsza od ludzkiej zawodności, naszych zdrad i odejść, a także od naszych samooskarżeń i niewiary w możliwość nawrócenia.

W poprzednim liście, w którym prosiłem o ożywienie modlitwy w naszym życiu i o modlitwę za naszą diecezję, odwołałem się do niepowtarzalności naszego powołania oraz do faktu, że Bóg zna nas i powołuje po imieniu. Chcę dzisiaj tę myśl przypomnieć. W czasie chrztu kapłan mówił: „Podajcie mi wasze imiona, abym je zapisał atramentem. Pan wyryje je na niezniszczalnych tablicach zapisując je własnym palcem, jak niegdyś prawo Hebrajczyków”. Jesteśmy w oczach Boga kimś jedynym i niepowtarzalnym – to świadczy o wielkiej godności każdego chrześcijanina, ale jest także wielkim zadaniem. Bóg ma tylko mnie, moją osobę i moje życie, by we wspólnocie mogła pojawić się miłość, do której tylko ja zostałem powołany i uzdolniony. Moje życie jest historią całkowicie nową i niepowtarzalną, a przeżywając je zgodnie z wolą Boga i kochając ludzi Jego miłością, daję innym szansę rozpoznania Jego śladów na ziemi. Takim jest właśnie chrześcijaństwo żywe i zmieniające

świat. Nie mogą nas w tym zrażać własne słabości, ani słabości naszych bliźnich boleśnie odczuwane w Kościele. Niech nas także nie dziwi cierpliwość Boga wobec grzeszników, która najczęściej niepokoi, gdy myślimy o bliźnich. To właśnie cierpliwość Boga wobec człowieka pozwala nam, również popełniającym grzechy, należeć do Chrystusowego Kościoła. Bóg ukochał człowieka, w Jezusie poznał jego radości i troski, radość bycia we wspólnocie, a także ból samotności i odrzucenia. Bóg kocha człowieka, a kto kocha, pragnie wzmacniać i chronić kochane osoby oraz pragnie spotkania z nimi.

Od czterdziestu lat na mapie Kościoła jest diecezja koszalińsko-kołobrzeska.

Kto spojrzy na historię naszej diecezji oczyma wiary, ten spotka wiele świadectw działania Boga aż po dzień dzisiejszy. Czyż nie jest zauważalny Bóg w powstaniu naszej diecezji, mimo chaosu sekularyzacji i komunizmu? Czyż nie widać dzieł Boga w naszych wspólnotach wierzących? Działanie Boga było wyraźne, gdy po wojnie tak wiele osób zostało ograbionych z ojczyzny, pozbawionych domów i na nowo znalazło w naszej diecezji siłę do budowania swoich domów i kościołów. Bóg prowadził nas przez wszystkie te trudne czasy.

Działanie Boga widzimy w ludziach, powołanych do służenia na tym terenie już od zakończenia wojny. Pierwsi kapłani diecezjalni i zakonni, którzy przemierzali rozległe tereny odprawiając Msze św. w kolejnych kościołach, udzielali sakramentów i katechizowali w skrajnie trudnych warunkach. Dziękuję tym kapłanom, którzy już przeszli do Domu Ojca i Księżom Seniorom za podjęcie trudu duszpasterskiej opieki nad ludźmi, którzy na nowej ziemi nie czuli się u siebie i bardzo potrzebowali duchowego wsparcia. Dziękuję Siostram Zakonnym, które podjęły się służby na tym rozległym i nieznanym im terenie. Serdecznie dziękuję całej rzeszy ludzi świeckich, którzy tworzyli pierwsze i kolejne parafie, uczestnicząc gorliwie w ich życiu, chroniąc kościoły, remontując je i budując nowe.

Kiedy decyzją Ojca Świętego Pawła VI powołano w 1972 r. naszą diecezję, pierwszym biskupem został człowiek, który znał niedolę wojny i obozu koncentracyjnego w Dachau. Kard. nom. Ignacy Jeż wraz z pierwszymi współpracownikami organizował od podstaw wszystko, co było konieczne, by diecezja mogła spełniać powierzone jej zadania.

Dzisiaj chcę, Siostry i Bracia, podziękować wszystkim ludziom: biskupom, kapłanom, zakonnikom, siostram zakonnym i świeckim. Dziękuję wszystkim za 40 lat gorliwej służby i za miłość do naszej diecezji.

40 lat w Biblii wiąże się przede wszystkim z czasem pobytu Izraela na pustyni po wyjściu z egipskiej niewoli i zawarciu przymierza z Bogiem na Synaju. To czas wielkiej pedagogiki Boga w kształtowaniu powołania Izraela jako „partnera w przymierzu”, czas dojrzewania w wierności i dorastania do samodzielności ludu Bożego. Podobnie, jak przed tamtym Ludem Boga, również przed nami, po pierwszych czterdziestu latach życia diecezji,

stają nowe zadania. Kościół, którym jesteśmy, dzisiaj musi być wrażliwy na nowe ludzkie trudności i niedole: niedostatek wiary i miłości w społeczeństwie, kryzys miłości w rodzinie i niezrozumienie jej istotnej roli w społeczeństwie, ale również na niedostatek chleba i osamotnienie człowieka. Potrzebna jest nowa gorliwość, wrażliwość na znaki czasu i nowy, komunikatywny język nowej ewangelizacji, ale również silne parafialne oddziały Caritas, niosące pomoc potrzebującym. Podołamy tym zadaniom, jeśli będziemy Kościołem otwartym na natchnienia Ducha Świętego, przyjmującym podarowaną nam miłość Boga, przeżywającym radośnie Jego obecność pośród nas i dzielącym się nią obficie z innymi. Kościół jest taką wspólnotą, która powinna z odwagą wiary sięgać po to, co na każdym etapie historii proponuje jej Bóg.

Z tych powodów czterdziestolecie diecezji rozpoczęliśmy od ożywienia modlitwy. Nasza diecezja od Adwentu trwa na modlitewnym czuwaniu. Modli się wiele tysięcy ludzi: są czwartkowe adoracje w wielu naszych parafiach, jest modlitwa w klasztorach kontemplacyjnych Sióstr Karmelitanek i Klarysek, modlą się zgromadzenia i zakony naszej diecezji. Wspiera nas zawsze Żywy Różaniec, najliczniejsza grupa modlitewna naszej diecezji, a z nią tylu innych wiernych tworzących organizacje, stowarzyszenia i ruchy kościelne. Wspaniale modliła się młodzież na swoich spotkaniach w Adwencie, Wielkim Poście i w swoich grupach młodzieżowych. Radością i nadzieją napawa modlitwa dzieci, a szczególnie tych, które tworzą dziecięce wspólnoty.

Siostry i Bracia zapraszam Was na wspólne świętowanie

Chcemy wspólnie wyśpiewać Bogu hymn uwielbienia, podziękować za łaskę powstania diecezji i czterdziestu lat jej istnienia, a także przeżyć najgłębiej radość bycia Kościołem.

Przewodniczyć nam będą dwaj najwięksi ewangelizatorzy Ameryki Południowej, Ojcowie Enrique i Antonello. Obydwaj, będąc ludźmi głębokiej wiary, gromadzą setki tysięcy ludzi na modlitewnych spotkaniach, przewodniczą również modlitwie z wieloma znakami działania Boga i uzdrowieniami. Chcemy doświadczyć podczas tego świętowania żywego Kościoła, z obecnością Boga pośród nas, w siostrzanej i braterskiej wspólnocie miłości.

Ojcowie Enrique i Antonello będą w diecezji już od niedzieli 13 maja 2012 r. przewodnicząc rekolekcjom naszych kapłanów. W piątek 18 maja o godz. 16.00 rozpocznie się w Koszalinie w kościele pw. Ducha Świętego Kongres Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich.

Główne uroczystości rocznicowe odbędą się 19 maja na stadionie Gwardii w Koszalinie i rozpoczną się o godz. 10.00. Przewodniczyć im będą o. Enrique i o. Antonello. Zwieńczeniem naszego świętowania będzie uroczysta i dziękczynna Msza św. o godz. 15.00 koncelebrowana przez biskupów metropolii szczecińsko-kamieńskiej i kapłanów naszej diecezji.

Po zakończeniu Eucharystii dopełnieniem świętowania niech będzie pielgrzymia modlitwa przed cudownym wizerunkiem Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej w sanktuarium diecezjalnym na Górze Chełmskiej.

Siostry i Bracia, proszę o gorliwą modlitwę przez dni oczekiwania na nasze diecezjalne spotkanie. Proszę również o ten jeden dzień ofiarowany swojej diecezji i zapraszam Was bardzo serdecznie na pielgrzymkę dziękczynienia do Koszalina. Niech na tym spotkaniu nie zabraknie żadnej parafii naszej diecezji. Jestem przekonany, że dla każdego z nas będzie to czas dający głębokie doświadczenie bliskości Boga i radości bycia umiłowanym Ludem Pana.

Niech Bóg Wam, Siostry i Bracia i całej diecezji obficie błogosławi!

Koszalin, dnia 30.04.2012 r.
Znak: B 23 – 2/12

Wasz biskup

+ Edward Dajczak
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski